

Глаголь, който е сказуемо въ безлично прѣдложеніе, ся нарича *безличенъ*:—*Съмнува ся*—глаголь безличенъ.

2. Нѣкои глаголы сѣ всякога безличны: н. п. *мръкнѹва ся*, *сѣ-миж ся* и пр.; други само на-времени ся употрѣблявать безлично, а именно, кога не е извѣстно, кому принадлежи дѣйствіе-то: *ако не ся трудишь докль младѣешь, безъ рижъ ще остарѣешь*.

3. 1) Напишите нѣколко прѣдложенія съ тѣя безличны глаголы: не спи ми ся, не сѣди ми ся, блюва ми ся, види ся.

2) Напишите нѣколко прѣдложенія и употрѣбете въ нихъ слѣдующи-тѣ глаголы безлично:

говорѣжъ—пишѣжъ—мыслѣжъ—расказвамъ—приносямъ—привозямъ—привождамъ—отваждамъ—дохаждамъ.

§ 80.

За сщцествителныя-тѣ глаголь.

1. *Въ жезжкыя-тѣ климатѣ сѣ найвысоки-тѣ дръвие*.—На мѣсто: сѣ, може да ся каже: *ся намиратѣ, сщцествуватѣ*. Глаголь: сѣ, показва сщцествованіе:

Глаголь: *сѣмѣ*, кога показва сщцествованіе, ся нарича глаголь *сщцествителенъ*.—*Сѣ*—глаголь сщцествителенъ.

2. Въмѣсто сщцествителныя-тѣ глаголь: *е* и *сѣ*, *бѣ* и *бѣхѣ*, *было* и *были*, ся употрѣблява въ българскыя-тѣ языкъ глаголь: *имамѣ*, и то само въ единствено число въ третіе лице; н. п. *Има* (сѣ) *человѣцы*, който мыслятъ само за себе си. Въ нашія-тѣ градъ *имаше* (бѣхѣ) въ него время злы *человѣцы*.—*И-мало* (былъ) въ старинѣ единъ *царь* и пр.

3. *Има* планины, изъ конто искача *пламникъ*, *лава*, *пепель*, *камень* и други вещества; такыя планины ся наричатъ *огнедышущы* или *вулканы*.—*Освѣтъ* текущы-тѣ *воды* на повърхнинѣ-тѣ *земнѣ*, *има* още и други *воды* стоящи въ *езера* и *блата*.—Въ старинѣ *имало* мно-